

CAMP USA 2010

NÁPAD ZČISTAJASNA

Jednou v noci jsem nějak nemohla usnout. Jen tak jsem přemýšlela o svém životě a v hlavě mi bleskla myšlenka: „V létě konečně někam vyjedu. Třeba do Ameriky.“ A tak jsem druhý den vygooglovala „léto v USA“. Hned mi to našlo několik agentur, které práci v USA zařizují. Nejvíce se mi však zamlouvala právě společnost **Czech-us**. Líbilo se mi, že informace na jejich webovkách o jednotlivých programech jsou přehledné – hned máte představu, o co se jedná, jaké podmínky potřebujete splňovat a hlavně, kolik vás to všechno bude stát.

PROČ CAMP USA?

Moje volba padla na program Camp USA. Jak sama agentura Czech-us uvádí, je to nejlevnější možnost, jak do USA vycestovat. Navíc je to opravdu ideální pro ty, kteří poprvé míří do ciziny na delší dobu. V kempu máte zajištěné bydlení i stravu, nemusíte se tak vůbec o nic starat. Stačí jen doletět na předem určené letiště v USA a tam si vás už zaměstnanci kempu sami vyzvednou.

ZAŘIZOVÁNÍ ZAČÍNÁ

První potřebné dokumenty, tedy přihlášku do programu Camp USA, jsem začala vyplňovat už začátkem února. Platí tady – kdo dřív přijde, ten má širší možnost výběru kempu, který mu nejvíce vyhovuje (typem, umístěním, atd.) a vůbec větší šanci, že si ho nějaký kemp vybere.

CONGRATULATIONS!

V půlce dubna mi byla nabídnuta pozice „Support Staff“ v kempu Golf and Tennis Academy ve státě Maine, který se specializuje na výuku golfu a tenisu. Bez váhání jsem nabídku přijala. Potom už to byla hračka - podepsat smlouvu s kempem, vyplnit pár formulářů... A těšení se na léto v USA mohlo začít!

PŘÍJEZD DO KEMPU

16.6. jsem letěla z Prahy do Bostonu, Massachusetts s přestupem ve švýcarském Zurichu. V Bostonu jsem strávila jednu noc v hostelu a druhý den ráno už vesele nasedala do autobusu směr Portland, Maine. Tady mě čekalo seznámení s prvními členy mé nové „summer family“ – s chlapíky, kteří mě přijeli vyzvednout. Do kempu jsem dorazila zrovna v době večeře.

Následovalo tedy představení se asi padesáti budoucím spolupracovníkům a kamarádům.

JSME TÝM!

Bydleli jsme v docela obyčejných chatkách, nic nám tam ale nechybělo. Záchod i sprchu měla každá dámská chatka vlastní, kluci museli docházet do společné. Moje parta spolubydlících čítala 2 Jamajčanky, Slovenku, Mexičanku a Polku. Samozřejmě, že mezi námi během těch dvou měsíců byly menší spory, ale jinak jsme s holkami držely spolu, večer se chodily bavit do města, vyprávěly si o svých zemích anebo se navzájem učily španělsky a česky.

PRE-ORIENTATION WEEK

První týden v kempu se nazýval pre-orientation week, kdy v kempu ještě nebyly žádné děti. Support Staff (pomocný personál) i Counseloři (vedoucí dětí) tak měli dostatek času se v klidu seznámit se svou prací a připravit kemp na příjezd dětí. V neposlední řadě tento týden sloužil ke stmelení týmu pracovníků pomocí tzv. „ice-breaking activities“ – hrály se různé hry, pořádaly se koncerty, diskotéky... vše za

účelem snadnějšího poznání svých spolupracovníků.

KITCHEN GUYS

Já jsem dostala přidělené místo v kuchyni, o které jsem si sama žádala v přihlášce do programu. Pracovalo se 6 dní v týdnu a náplní Kitchen Support Staffu bylo v podstatě všechno, kromě vaření hlavních jídel, to bylo jen na šéfkuchaři. Den co den jsme připravovali a krájeli zeleninu do salátů, ovoce na snídani, vařili kávu, do velkých barelů připravovali limonádu, všechno jídlo servírovali do „salad baru“ – něco jako švédský stůl, myli nádobí, zametali a vytírali kuchyni a jídelnu, atd. Zkrátka všechno kolem toho. Bylo nás na to šest a dětí+personálu kolem 240. Byla to tedy dost náročná práce, první tři týdny jsme pracovali až 12 hodin denně..navíc když ze začátku ne všemu rozumíte, co se po vás chce, není to moc jednoduché...

Ale jak se říká – nezáleží, kde jsi, co tam děláš, ale s kým tam jsi. V kuchyni bylo neustále veselo. Za šéfiky jsme měli manželský pár z Floridy – Milta a Pam jsme vlastně považovali jak kdyby za své „summer parents“. ☺ Chovali se k nám spíš přátelsky, vůbec ne jako šéfové. A tak mi za pár dní připadalo, že do kuchyně už nechodím ani tak pracovat, jako si spíš povykládat se svými „kitchen guys“ a zasmát se. Po těch třech týdnech přijelo na turnusy už méně dětí, a tak jsme pracovali čím dál méně hodin, třeba i jen šest. V kempech je povoleno vás zaměstnávat max. na 10 hodin denně. My jsme si tedy mákli hodně na začátku, potom jsme ale měli o to více volného času.

VODNÍ TRAMPOLÍNA NEBO I GOLF

V kempu jsme mohli využívat veškerého vybavení k zábavě. Zahrát si basket nebo fotbal, zajít si do posilovny, projet se na vodních lyžích, vyzkoušet vodní atrakci „tubing“ (jízda na gumovém kruhu na laně za lodí), zaskákat si na trampolíně umístěné na jezeře anebo se jen tak koupat a slunit se. Samotný golf jsem si vyzkoušela jen

jednou, majitel kempu nás neodborníky k tomu nerad pouštěl.

DAY-OFF

Jednou za týden jsme měli den volna. Mohli jsme ho strávit buď odpočinkem v kempu anebo vyjet někam na výlet. Já měla radši tu druhou možnost.

Základem úspěchu ale bylo sehnat auto. Kemp se totiž nacházel v přírodě, na autobus se pěšky dojít nedalo. Naši američtí spolupracovníci nám ale naštěstí ochotně auto půjčovali. Cílem mých výletů o den volna byly nejčastěji pláže u Atlantského oceánu, dále například město Portland, místní vodopády Small Falls anebo třeba výšlap na horu Mount Blue.

LOUČENÍ

Když jsem po devíti týdnech kemp opouštěla, cítila jsem se divně. Najednou mi chyběl ten denní stereotyp. Dokonce i po samotné práci se mi stýskalo. Díky těm dvěma měsícům se mi zdokonalila angličtina, především tedy komunikační schopnosti, a také jsem dostala pozvánku na dovolenou ke svým kempáckým kamarádům. Jednou se za nimi určitě vydám - na Floridu, do Mexika anebo třeba i na Jamajku.

LIDÉ

Měla jsem také možnost porovnat Čechy s Američany. Naše chování se od Amíků docela liší, hlavně v ochotě a vstřícnosti. Když jdu v Čechách po ulici, málokdy potkám nějakou usmívající se osobu. Všichni se na sebe jenom mračí a „inkognito“ prochází kolem vás. V Americe se na sebe lidi více usmívají, zdraví se a jsou více ochotní. Tím spíš, když vás někdo vidí, že jdete s mapou v ruce. Okamžitě vás zastaví a sám vám nabídne radu kudy kam. Američané sice někdy ty své úsměvy a projevovaný zájem o vás nemyslí tak úplně vážně, ale pořád je to, podle mého názoru,

lepší přístup v chování lidí než tady u nás v ČR. Také jsem se zpočátku trochu obávala, aby mě někdo hned nezavrhnul proto, že mu hned nebudu všechno rozumět. To se ale nestalo, ba naopak. Američani to brali spíše jako zábavu, pomáhat mi zdokonalovat se v angličtině. Když jsem například neznala nějaké slovíčko, tak mi všechno pěkně vysvětlili a nikdy nevypadali, že by je to nějak obtěžovalo.

OD NEW YORKU AŽ PO ZÁPADNÍ POBŘEŽÍ

Po práci v kempu mě čekaly úžasné tři týdny cestování. Bylo nás pět, sešli jsme se v New Yorku a tady začali naší „Tour de America“. Naším plánem bylo na východním pobřeží navštívit pouze New York a potom autem „udělat okruh“ cca 4000 km po západním pobřeží a navštívit tak několik z nejkrásnějších národních parků v USA. Obousměrná letenka po státech nás vyšla do \$300, pronájem auta na měsíc potom také kolem \$300 pro každého z nás. V **NYC** jsme strávili tři dny a navštívili ta nejznámější místa: Brooklynský most, Times Square, Central Park, Broadway, atd.

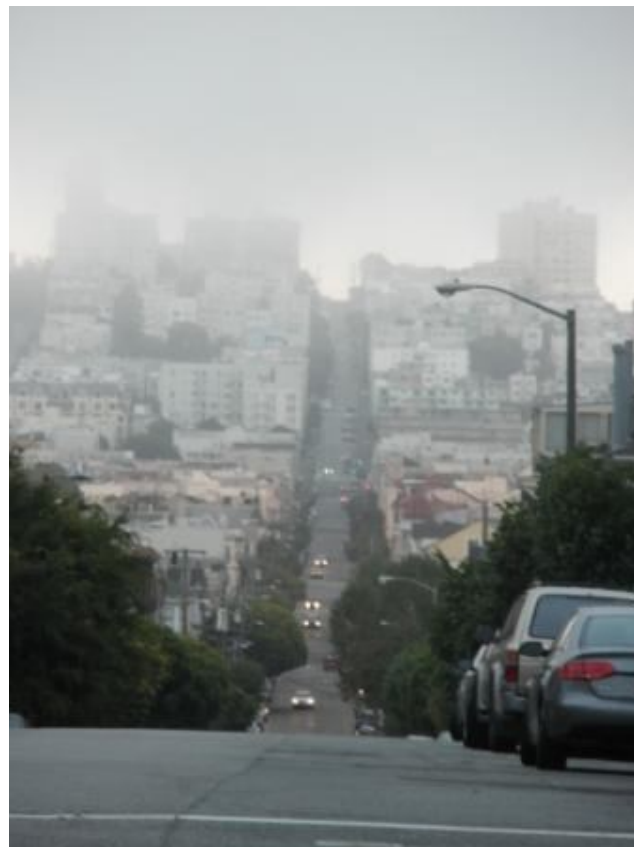

Potom jsme zhruba 6,5 hodiny letěli do San Francisca (Kalifornie), nádherného města ležící na západním pobřeží USA. Letenky jsme měli samozřejmě koupené měsíc předem a stejně tak pronájem auta jsme už měli zajištěný.

V **San Franciscu** jsme pobýli necelé tři dny a souhlasím s tvrzením, že SF je jedno z nejkrásnějších měst na světě. Místní atmosféra je něčím nepopsatelným. Procházíte se horkými ulicemi města, pro které je typický nerovný terén čítající více než padesát kopců, a najednou vás zahálí chladný mlžný opar, který se táhne od studeného Tichého oceánu. Máte možnost se projít po nejklikatější silnici na světě Lombard Street anebo i po věhlasném mostu Golden Gate Bridge. Za návštěvu také stojí přístav Fisherman's Wharf nebo

molo Pier 39, na kterém se v obrovském množství vyvalují lachtani.

Prvním národním parkem na naší cestě byl **Yosemite National Park** (Kalifornie).známý svými žulovými monolitami a vysokými vodopády.

Měli jsme také tu čest zažít na vlastní kůži horko kolem 47 stupňů Celsia, a to v nejteplejším, nejsušším a nejniže položeným místem celé Severní Ameriky - **Death Valley** (Údolí Smrti, Kalifornie).

Zchladit jsme se jeli do víru města hazardu a zábavy **Las Vegas** (Nevada), kde se nachází nespočet kasín, obrovské komplexy hotelů a také nemálo obchůdků se suvenýry za super ceny.

Se zastávkou u přehrady **Hoover Dam** (Nevada/Arizona)

jsme pokračovali k nejznámějšímu kaňonu světa **Grand Canyon** ve státě Arizona. Byl to vážně zážitek – se zatajeným dechem sedět na okraji kaňonu hlubokého až 1600 metrů.

Naše cesta dále směřovala do největšího města státu Utah – **Salt Lake City**. Ano, správně – v roce 2002 se tu konaly zimní olympijské hry. A ptáte se, jestli jsme se vykoupli ve Velkém solném jezeru? Ne, tak to vážně ne. Je totiž opravdu hoodně slané.

Jeden z nejúžasnějších zážitků na nás čekal v **Yellowstone**. Tenhle obrovský národní park se rozléhá přes území států Wyoming, Montana a Idaho. Na vlastní oči jsme zažili erupci světoznámého gejzíru Old Faithful a také se nechali ovinout horkou párou vycházející z nádherných pestrobarevných

termálních pramenů „Midway Geysir Basin“. Meďu grizzlyho jsme bohužel (nebo bohudík?) nepotkali, ale jeho funění kolem stanu jsme v noci sem tam slyšet mohli.

Poslední mou zastávkou byl **Seattle**, největší město na severozápadu USA ve státě Washington. Seattle jsem si užívala jen jeden den – v noci mě totiž už čekal let do Bostonu a pak domů do Prahy. Na kafe ve Starbucks jsem si ale čas udělala. Společnost Starbucks vznikla právě v Seattlu, a tak jsem jeho návštěvu brala téměř jako povinnost. ☺

ZA ROK ZNOVA?

Zní to jako klišé, ale léto 2010 bylo opravdu tím nejlepším! Možná ho ale předčí to letošní. Opět totiž začínám brouzdat webovkami **Czech-us** (<http://www.czech-us.cz/>) a přemýšlím, který z programů si pro letošní prázdniny vyberu. Možná tentokrát zvítězí **Work and Travel**... Takhle třeba prodávat zmrzku na floridské Panama City Beach a po práci si užívat moře a sluníčka – docela lákavá představa! ☺

RÁDA PORADÍM

Jak vyplnit přihlášku do programu, co psát do motivačního dopisu, jaké jsou počáteční náklady na cestu do USA, jaká je práce v kempu nebo jakýkoliv jiný dotaz mi klidně píšete na email Mi.kubi@seznam.cz.

